

מלחמת הדמים, שכפו עלינו אויבינו ביציצתו של יום הכיפורים, מוכיחה שוב על מוימתם להשמיד את ישראל ולעשות לאל את מאמצינו לגאולה לאחר אלפיים שנות סבל. כל התחבולות רצויות וכל האמצעים כשרים בעיניהם לביצע מוימתם זו.

וכה במפתיע, ללא כל רמז שהוא וללא כל אזהרה פתחו בהתקפה על ישובינו ברמת הגולן ועל מעוזינו במדינת סיני.

בנינו, המתחנכים עלי מסורת ישראל, תכונותיה וצורה, תמהים לעיתים קרות וחמורות לגילוי זה של האויבים הרבים אשר שנו עלינו לכלותנו, וביתר תוקף הם תמהים על הייחודיות היהודית אשר מדינתנו מגלה כלפי אויבינו בנוהג של חסד ורחמים בימי קרב ובימי רגיעה גם יחד. תופעה זו מושרשת בנפשנו ואנו מצויים להסביר לילדינו.

אך לפני ששנים הובסו על ידינו במלחמת ששת הימים, והנה שוב ע"ד רוננו למלחמת התגוננות. אמנם זקיר קים ילדינו להסבר המלא על יחודיותנו שאם גם כולה דרוכה לשלום אמת, הרי לא ניתן עצמנו כשה לטבח ביד אכזרים אלה. בכוחנו כי עז וברוחנו כי לך הטת נכה אותם שוק על ירך.

בגמולם כן ייעשה להם. כה הגי דלנו עתה לעשות בחזית הסורית לאחר שפלטו לרמת הגולן ואמרו לקיים הרס ואבדון בישובינו כאשר הסכימו לעשות כן לפני מלחמת ששת הימים, אולם צה"ל בליכודו ובגבורתו הרף כוח אדיר רים זה, עשה בו שמות ודחק ארץ תו אל מעבר לקווי הפסקת האש.

ושוב נושמים משקינו אוויר חופשי מאש והם דרוכים לתיקון הנוקים ולחיי דוש העבודה הבונה והיוצרת.

עם עמידתנו העזה לקרב עם האויב הי צמא לרם לא נחלל מהשמיים באוזני ילדינו על מהות יחודנו, בהמשך הי תביעה לשלום אמת ולחיי אחווה עם המדינות שכנותינו, להמנע משפיכת דם לשווא ולו גם של חייל בודד, לחדול מהצמאון להקריב מיליוני קורבנות אדם על מזבח השנאה, לאשר קיום בזכות לכך עם לבנות מולדתו כרוחו וכחפצו.

נצביע בפני בנינו על גילויי הגבורה של צה"ל, דבר המבטיח לנו את מלוא נצחוננו על ערביהם שד עמי ערב.

תהיינה עיני המחנכים, פקוחות ולבר תיהם פתוחים להביר ולהסביר כל שא"ל זה וכל תמיהה.

וכאשר אוזנינו קשובות לידיעות הבאות מהחזית באמצעות הטרנזיסטורים נרע ל" שים הדגש הנכון על נקודה מהיר תית לאופיו של העם היהודי הי שב לארצו ונתון למערכה כבדה עם אויבים רבים.

* הקטעים המובאים לפניכם מצוטטים כל שונם מתוך דף הסברה של מורים למען הקק"ל. ההדגשות של "Zoo הארץ".

בראיון מיוחד עם ראש האופוזיציה

הפרדת הכוחות - סכנה לקיומנו

רעי, עמיתי ואלופי הגיבור להיפרד מכוחותינו, למרות שכוחו ומרצו עודנו במתניו.

והנה כייכן, סבורני שדי בשתי סכנות אלה להצדיק המשך שאיפתנו לשלום-אמת יציב וצודק עם ידידינו הערבים. בתנאי, כמובן, שלא יסכימו לשבת ולדון עמנו בעניין חשוב זה.

בכונות ליתורים, ממש כקדמו רוג'רס, אדם יקר, שאינו ראוי אף הוא לשמש כפרטנר רציני למשאומתן.

שאלה: מהן הסכנות שבהפרדה זו?

תשובה: כייכן, ראוי לה לשאלה זו שתישאל וראויה לה לתשובה זו שתינתן. שתי סכנות עיקריות עומדות בפנינו, ואמנה אותן אחת לעבר הסכנה כי ידידינו המצרים הפרו בעבר הסכנה מים, לא פעם ואף לא פעמיים. גדולים חששותי כי הפעם עלולים המצרים לעמוד בדבריהם, לאור נסיון העבר, ואז עומדים אנו על עברי פיפחת. ש" הרי אם לא תתחדש האש נימצא עצמנו במצב של לא-מלחמה ולא-שלום — מצב שטמונה בו סכנה רבה למעמדנו כאופוזיציה לוחמת. מה גם שכמה מי טובי בחורינו ולוחמינו לא ימותו בי קרב מות גיבורים, תוך הגנה על שאר רית-הפליטה של עם קטן ונרדף. סכנה חשובה נוספת טמונה בעובדה שמפריי דים אנו בין הכוחות שחפצים להשאר בארץ-גושן לבין אותם שמבקשים לשוב לבתיהם. כך נאלץ יידי הטוב,

שאלה: האם אתה מאושר מהפרדת הכוחות?

תשובה: אינני מאושר מהפרדת הכוחות כיוון שאינני מאושר בדרך-כלל. אמנם כייכן, נראה כי הפרדת הכוחות פירושה סכנה מוחשית לקיומנו כארץ פלויציה לוחמת. ממשלה זו אין לה מנדט לחתום על מיסמך כלשהו וצר לי מאוד על כי הגברת מאיר, יהודיה גאה שאני מכבדה ומוקירה מאוד ואף מאחל לה החלמה מהירה ושלמה, אינה שואלת לדעתה של סיעה שקבלה כשליש מקולות העורף וכ-100,000 מקולות חיילינו בחזית.

שאלה: כיצד רואה אתה את מהלכיו המדיניים של שר-החוץ האמריקאי?

תשובה: עמיתי, שר-החוץ קיסניגר (שהוא, אגב, יהודי במוצאו) ואני, שר חתנו ארוכות. יש לי הערכה רבה כלפי המיניסטר הדגול הזה ושמחתי להחליף עמו דיעות ולחלוק עמו מנסיוני. אף כי התרשמנו עמוקות איש מרעהו, צר לי על כי נקט בדרך עקשנית וחסרת

לוח כיס לחייל המילואים

33	34	35	36	37	38	39	40
25	26	27	28	29	30	31	32
17	18	19	20	21	22	23	24
9	10	11	12	13	14	15	16
	2	3	4	5	6	7	8

סיום הפרדת הכוחות. גזור ושומר

צריך לצלצל פעמיים

הצרצר והנמלה

ק י צ

רקד הצרצה, חופשי מאושר. בשיר התרוננו, קפץ ונגן ולעג לנמלה שזחלה לקן.

„נתראה בחורף!“ אמרה לו הנמלה, הפנתה לו עורף ושבה לעמלה.

ח ו ר ף

גשם רוח שלג כפור זוחל לו צרצרנו קופא מקור, את כנורו נטש שכה את כל שיריו אל קן הנמלה הוא פוסע עכשיו, נוקש על הדלת בוש ונכלם שמא תכניסהו אלי קינה החם. הדלת נפתחת יוצאות שתי נמלים „אווה הצרצר הגיע בוא הכנס לפניכם.“

קור כלבים בקו חשכה ומועקה בגלל משבר הנפט אין שם הסקה.

מוסר השכל ילדי הטוב — אל תאמין למשלי קרילוב.